

ДОБРУДЖАНСКИ ВЪСТИ

Телефон № 294.

ОРГАНЪ НА ДРУЖЕСТВО „ДОБРУДЖА“ ВЪ ГР. ВАРНА.

Единъ брой 1 левъ

Обявления: на кв. см. официални по 1.50 лв. търговски по 1 лв. Годишни, вѣнчални, некролози, панахи и благодарности по 1000. Винаги прѣдплати.

Излиза седмично.

АБОНАМЕНТЪ:

Годишно . . . 40 лева
6 месеца . . . 25 „Редакция и Администрация
Д-во „Добруджа“
гр. Варна.

ЮРДАНЪ КАЛЧЕВЪ

(АДВОКАТЪ)

бившъ дългогодишенъ съдия, слѣдователъ и прокуроръ се установява адвокатъ въ гр. Русе, улица „Минарета“ № 13.

Защитава дѣла прѣдъ всички граждански и военни съдилища.

А. П. Хумовъ.

НАШАТА ОРГАНИЗАЦИЯ И ЗАДАЧИ

Войнитѣ въ миналото и незавършената още сега свѣтловна война, въ своята гола сжисност, не сж нищо друго, освѣнъ атентатъ „срѣщу мира и срѣщу живота на хората“, както се изразява единъ великъ апостолъ на мира.

За насъ специално не ни е нужно да притежаваме голѣмитѣ дипломатически умове на Лойдъ Джорджъ, Клемансо или възвѣстители на 14-хъ мирови точки — Уилсонъ, за да схванемъ истинскитѣ причини за сполѣтната ни катастрофа, резултата отъ която е откъсването на Добруджа отъ живия организъмъ на България и прокуждането ни отъ нашитѣ сѣмейни огнища въ тѣснитѣ граници на онеправданото ни отечество. Безспорно, тия причини лежатъ прѣдъмно и главно въ съревнованието за икономическото надмощие между голѣмитѣ европейски сили, които съ своята сила и влияние ловко съумѣватъ да навѣжватъ въ улея на своитѣ колониални апетити за да караме тѣхнитѣ собствени воденици. Случва се, може би, нѣкога да получи частъ отъ триптитѣ на тия воденици. Тази е истината въ особеностъ за слабитѣ и малки държавици, че и за нашата България.

Съ казаното до тукъ, ние съвѣмъ не искаме да амнистираме досегашнитѣ наши и управляващи партии за тежката тѣхна отговорностъ за сполѣтитѣ ни катастрофи, че и за сегашния ни халъ, защото да направимъ това би било равносилно, да отгнемъ, да скриваме историческата истина.

Слѣдъ горния уводъ прочее ние искаме да сполѣтимъ нѣколко мисли върху нашата организация, върху цѣлитѣ и задачитѣ на дружеството на бѣжанцитѣ добруджанци бездомници. Прѣдъ всичко нашата цѣль е ясна и опрѣдѣлена: сгрупи-

раме на по неволя прокуденитѣ добруджанци и снабването имъ съ жилища, особено днесъ при царящата остра жилищна криза. Сгруппиране казваме прѣдъ всичко затуй, защото неможе да не се съзнава отъ всѣки здравъ умъ, че, днесъ повече отъ всѣки другъ пътъ, организацията е душата за всѣки напредѣкъ. Възъ организация, отделната личностъ неможе да живѣе и да прѣодолява трудноститѣ и изненадитѣ въ живота. И навсякъде, това, което не е по силитѣ на отделната, изолираната личностъ, то организацията, приобщавайки, осмисляйки съединенитѣ усилия на отделнитѣ личности, може напълно и успѣшно да постигне. Това е ясно като день. При това, не бива да има съмнѣние, че нашата организация е нелегална. Организацията ни почива на съществуващитѣ закони въ страната и като такава тя има всичкитѣ основания да разчита на благоволенieto и покровителството на правителството и държавата изобщо. А послѣдната по право и дългъ е да ни дава за напредѣкъ своето съдѣйствиe, което ние ще трѣбва достойно да оценяваме. Нашата еднаква участъ, чрѣзъ организацията ни, има право да разчита не само на поддржката на правителството, но и на тая на обществото. Ето защо цѣлостта на нашата организация трѣбва да бѣде запазена напълно по отношение на нейнитѣ цѣли и задачи или съ други думи, ние трѣбва да опазимъ автономността, независимостта си и възкитѣ ни стрѣблениа между другото, трѣбва да бѣдатъ насочени да не допуснемъ бицила на чуждото влияние, отъ гдѣто и да иде, което само може да подрони престижа и назначението на организацията ни. Освѣнъ това, дразнитѣ, пако-стната непримиримостъ не

бива да дѣлитъ мегданъ въ нашата организация и събрания, а всички да е единъ трѣбва да „бждемъ“ просмукани отъ общото желание и стрѣбление часъ по-скоро да постигнемъ и одѣлотовримъ нашата цѣль. Повече отъ това, което бихме си позволили само ще поврѣди на нашата благородна кауза. А тя, нека съ радостъ констатираме, е на правѣ пътъ. Имаше вистина дразги, прѣрѣзавали по тѣ ще бѣдатъ прѣодолены.

Въ заключение нѣ им остава друго, освѣнъ да се проникнемъ отъ амбицията да засилимъ морално и материално нашата организация и нека подчертаемъ, че материалната поддрѣпа е неотложното условие за постигането на нашитѣ задачи. Нека всички наработимъ съ угроени усилия за нашата организация, колто тѣкмо затова заслужава нашитѣ морални и материални жертви, защото е наше собствено дѣло.

Америка и санѣцитѣ противъ България.

Парижъ 22 април. (Раднотелеграма). Вашингтонскитѣ кореспондентъ на в. „Танъ“ телеграфира, че съобщенията относно една обща акция на балканскитѣ държави срѣщу България произвеждатъ най-лошо впечатление въ Америка. Вашингтонското правителство не одобрява военнитѣ приготовления, за които му е било съобщено, както и веднажшното трико нападение срѣщу българитѣ въ Родопитѣ. Съединенитѣ Шати сж по принципъ противъ всѣки опитъ, който би застрашилъ мира. Храни се надежда, че нито Югославия, нито Румъния не ще бѣдатъ подведени отъ ира-та на Константино, който битъ въ Анадола, се пужда отъ побѣди, тъй като едно нападение срѣщу обезоружена България ще послужи само на неговитѣ интереси.

В-къ „Рашелъ“ говорейки за единъ инцидентъ въ Родопитѣ, казва, казва, че безъ съмнѣние той е въ свръзка съ затрудненията, въ които се намиратъ понастоящемъ Константинъ и правителството му и отъ което затруднение тѣ се подѣватъ да излѣзатъ чрѣзъ една диверсия въ Балканитѣ. Намираме се въ напечеркето на нови усложнения, особено, ако Гърция сполучи да въвлече слѣдъ себе си и другитѣ балкански държави, завършва вѣстникитѣ.

Печатница Д. Тодоровъ — Варна.

За завръщането на бѣжанцитѣ.

Ето единъ въпросъ който занимава всички ни по който се насъ твърдѣ много, изхарчи се много енергия за сполучливото му разрѣшение и все пакъ остана неразрѣшенъ.

Въпроса занимава не само добруджанцитѣ а и българското и ромънско прѣзистелство. Добруджанецъ желае да бѣде при стопанството си и сѣмейството си — мѣсто където за прѣлъ пакъ е видѣлъ слънцето, мѣстото гдѣто е расълъ и мѣстото, където сж гробовѣтъ на дѣдитѣ му, съ което го свързватъ сладкитѣ спомени за щастливо минали дни. Тукъ бѣжалъ е и е чудакъ и такува ще си умре, каквито и закони да се коватъ за настаняването му. Слѣдващото поколение може би ще се приспособи и улегне по настоящето ще си остана кинати сѣмство. Ако нашитѣ бѣжанци се заврънатъ по домоветѣ си, добруджанскитѣ въпросъ ще се разрѣши въ благоприятенъ смисълъ за всички, измачъ, въпроса се размѣства. Добруджа безъ добруджанци, може отъ тукъ за вѣкъвѣка да се обвиева и автономна и свѣтска република, обаче останалѣ тамъ, българи, не могатъ устѣя правата си на население на граждани прѣдъ произволитѣ на ромънската олигархия. Докато интелигентната елита отъ Добруджа, мултирно национални му институции затворени, народа ще крѣе и загива. Ще се продължава емиграцията — доброволно напусчане и насилна прѣгоняване на будното — и единъ денъ ще се изправимъ прѣдъ перспективата — Добруджа чужда. Ромѣнитѣ виждатъ това и съ всички срѣдства и сили поддржатъ изгонването на българитѣ, като на мѣстото нѣмъ настаняватъ колонисти. Нѣма да говоримъ за специалнитѣ закони, закони драконовски, по които се управлява тази страна. Това всѣки читателъ е изчиталъ непосредствено на свои грѣбъ.

Днесъ България прѣживява тежки и сѣдобосни дни, окаяна уважена, патарарена съ непосилна задѣлженна, та води тежко сѣществуване и не е въ състояние както и когато трѣбна да защити интереситѣ на заробѣнитѣ българи. Въ кръга на своитѣ си и държавата жертвува, нарежда и подпомага тия свои нещастни чада, но това е далечъ отъ необходимото. Като нѣмъ, тѣмъ и държавата желае да се завърне, защото за насъ положението е песносно а за държавата сѣмъ тежестъ. Хилядитѣ бѣжанци, които сж тукъ и всѣки денъ

продължаватъ да приждатъ; прѣбавятъ трудности и тежестъ къмъ и безъ това непоносимо обременената България.

Не отъ малка полза ще е завръщането на добруджанци и за Ромѣния. Сами тѣ признаватъ че Добруджа запустява. Обширнитѣ обработени по радио полета буремислатъ, тучнитѣ стада се топятъ като прѣлѣтенъ сѣбгъ. Нѣма го трудолюбивитѣ българи — пускатъ и ниви и поля.

Защо Ромѣния не създаде единъ спосенъ режимъ за бѣгнѣтѣ та по тѣмъ начинъ издаде възможностъ да бѣдатъ полезни и на неа? Ако официална Ромѣния чувствуватъ това, ако тя вижда, че Добруджа е била източникъ на блага и че тѣмъ източникъ мрѣсхва, нека се позамисли, нека потърси причинитѣ на злото и ги отрѣже отъ корена. А не отъ една страна да дава видъ че има желанието да ирнеме бѣжанцитѣ а отъ друга страна да ги опее ко жастоко гоим.

Защо въ всѣки българинъ бѣжанецъ Ромѣния виждъ прѣдатель, шпионинъ и врагъ на държавния строй и търси начинъ да го прѣмахне? Какъ тогава да се рѣши и се завърне бѣжанецъ, когато не е забравилъ още камшика на жандарма? Каква е гаранцията, че ще бѣде оставенъ на спосѣйствиe? — Никаква. Видѣхме. Отидоха си хора въ нищо не виновни, хора съ скромно име и положение, които не могатъ да бѣдатъ освѣнъ похосни за Ромѣния, но . . . тѣхъ ги арестуватъ, биятъ ги и пакъ ги прогонватъ за да не помислитъ нѣкога за завръщане. Дали това е пожеланието на всички ромѣнии не се съмнѣваме, защото Анреску нѣкога обѣща, че чиновникитѣ ще бѣжатъ отъ мѣстното население. Корумпираното чиновничество и жандармерия, вербувани отъ човѣшката изметъ изъ разнитѣ градове на Влашко и Молдова, — хора дошли съ единъка дѣлъ да се обогатятъ; трѣбва да се прѣмахнатъ. Официална Ромѣния трѣбва да се заинтересува отъ порядкитѣ въ тѣмъ край, защото ако се заинтересува нѣма да праца за учители, попове и кметове х о р а отъ най ниска проба. Тия пламенни крадци измислятъ най-безжалостно потѣта на нещастното българско население, останало въ мнозинството си само жели и дѣца. Отначало тѣ прѣдставители на властѣта имаша що годѣ ерамъ, но отнакъ започнаха да ги награждаватъ за открититѣ отъ тѣхъ комити, съвѣмъ а удариха прѣпросоте.

